

Velja po pošti:

za celo leto naprej K 26—
za pol leta " " 13—
za četrt leta " " 6-50
za en mesec " " 2-20

V upravnistvu:

za celo leto naprej K 20—
za pol leta " " 10—
za četrt leta " " 5—
za en mesec " " 1-70

za pošilj. na dom 20 h na mesec.

Posamezne štev. 10 h.

Uredništvo je v Kopitarjevih ulicah št. 2 (vhod čez dvorišče nad tiskarno). — Rokopisi se ne vračajo; nefrankirana pisma se ne sprejemajo. Uredniškega telefona štev. 74.

SLOVENE

Političen list za slovenski narod

Upraviništvo je v Kopitarjevih ulicah štev. 2. — Vsprejema naročnino, inšerate in reklamacije. Upravišškega telefona štev. 188.

Inserati:

Enostop. petilvrsta (72 mm):
za enkrat 13 h
za dvakrat 11 "
za trikrat 9 "
za več ko trikrat 8 "
V reklamnih noticah stane enostopna garmondvrsta 26 h. Pri večkratnem objavljenju primeren popust.

Izhaja

vsak dan, izveniši nedelje in praznike, ob pol 6. uri popoldne.

Za materinski jezik.

Težka krivica se je dogodila od strani žvane oblasti hrvaškemu narodu, cerkvi in evz. gospodu biskupu dr. Mahnič. Država je posegla v najintimnejše vestne dolžnosti otrok in veroučiteljev ter je izvršila nasilstvo, ki se mora z vso odločnostjo zavrniti, ker je velevažnega, načelnega pomena.

V krški biskupiji je nekaj čisto hrvaških krajev, v katerih so pa italijanske šole. V Neresinjah je vse prebivalstvo hrvaško (razen dveh rodbin). V Čunskih je vse hrvaško razen enega priseljenca. Unije so vse hrvaške, isto tako Sv. Jakov, kjer je »Legina« šola, v Cresu so tri četrtine hrvaške, ena četrtina italijanska, v Vel. Lošnju so štiri petine ljudstva hrvaške, ena petina Italijanov so priseljeni ribiči iz Chioggie.

Biskup je naročil katehetom, da naj poučujejo v šoli italijansko, ker je tako ukazano; koder pa, zlasti v prvem in drugem razredu, dobe otroke, ki italijanščine ne znajo, jih naj poučujejo v materinščini, dokler se italijanski ne nauče.

Proti temu so se začele pritožbe Lahonov, ki so se končale s tem, da je učno ministrstvu ukazalo biskupu, da mora katehetom ukazati, da poučujejo edino le italijansko, če ne bo c. kr. deželni šolski svet kar sam nastavljal posvetne veroučitelje brez škofa.

Dr. Mahnič je v obširni in temeljiti spomenici vladi pokazal krivico niene zahteve. V tej spomenici dokazuje biskup, da je edino le v maternem jeziku mogoče uspešno poučevati krščanski nauk, in da je brezumno, zahtevati od katehetov, naj uče verske resnice v jeziku, ki je otrokom čisto neznan. Če se veroučitelju prepove otroke učiti v maternem jeziku, je to isto, kakor da bi ga iz šole izpildili. In slučaj, ki ga navaja biskup, je posebno značilen.

V Cresu je kaplan g. Mrakovčič. Zoper njega se je podala ovadba, »da je narekoval raznim učencem tretjega razreda molitev v hrvaškem jeziku«. Zahtevali so, naj se Mrakovčiču najstrožje prepove, da se ne sme posluževati pri verouku tudi hrvaškega jezika. In kaj je zagrešil Mrakovčič?

Pripravljal je otroke na velikonočno izpoved. Na vprašanje, v katerem jeziku se izpovedujejo, odgovore otroci večinoma, da hrvaško. Katehet se je prepričal, da mnogo otrok ne zna izpovednih molitev, in zato reče: »Dobro, zarišem vam na tablo molitev v obeh jezikih, in vsak se je naj nauči v onem jeziku, v katerem se izpoveduje.«

In to je okrajni šolski svet porabil za obtožbo ter zahteval od škofijstva, da mora Mrakovčiču dati ukor. Biskup Mahnič tega seveda ni storil, pač pa je podučil okrajni šolski svet o krivici take zahteve.

Šolska oblast zahteva torej od otrok celo, da morajo pri izpovedi kesanje obuditi v jeziku, ki ga ne razumejo! To je nečuvstvo, in biskup dr. Mahnič ni mogel storiti drugače.

nego da je najodločneje proti temu protestiral.

Kaj je storila na to vlada?

Okrajni šolski svet, oziroma creski okr. glavar je kar sam nastavljal svetne učitelje in učiteljice s poveljem, da morajo poučevati otroke verouk italijanski namestu duhovnikov. S tem je posegla vlada v jurisdikcijo škofovo, in biskup Mahnič je izdal pastirski list, v katerem ugovarja proti temu postopanju in razglasuje duhovnikom in vernikom, da dotični učitelji in učiteljice nimajo pravice poučevati verouka, ker nimajo poslanstva od cerkvene oblasti. »Pred vami in pred celim svetom,« pravi krški biskup, »dvigamo svoj glas proti temu imenovanju in najsvečaneje prosvedujemo, ker se s to krivico hudo rani naša biskupska oblast in dostojanstvo. Bog ni ministrom, namestnikom in okrajnim glavarjem dal oblasti, da oznanjujejo evangelij in da uče krščanski nauk, ampak apostolom ali škofom in onim, ki jih ti pooblaste. Mi ne bomo te naredbe državne oblasti nikdar priznali; mi krivico, ki so nam jo storile šolske oblasti, prenašamo in trpimo, ker ima država v rokah silo, mi pa nimamo drugega orožja kakor božjo besedo.«

Tako je vlada s svojim strankarskim protinaravnim potiranjem potujočevalne politike prisilila cerkev k odločnemu odporu. Biskup Mahnič ima na svoji strani pravico, zato ne more odnehati. Vdati se bo morala vlada, ki je tako nepremišljeno in brez potrebe izzvala konflikt. Upamo, da se bo o tem govorilo tudi v državnem zboru.

„Kmečke zveze“ na Goriškem.

(Dopis od Soče.)

Goriška dežela je po svoji pretežni večini kmečka dežela, kar še posebno velja o slovenskem delu. Naša stranka se je tega vedno zavedala in vse njeno delo je bilo za kmeta. Stranka pa se tudi zaveda, da treba slediti organskemu razvoju, da stare oblike naše organizacije ne morejo več zadostiti zahtevam splošne in enake volivne pravice. Že precej časa pred volitvami se je stranka pečala z vprašanjem »Kmečkih zvez«, vendar pa se je odločitev preložila čez volitve. Sedaj pa, ko je ponehalo volivno razburjenje, sedaj so stopile v ospredje »Kmečke zveze«.

Na Cerkljanskem je »Kmečka zveza« že ustanovljena in od vlade potrjena, ajdovska, goriška in tolminska so že tudi imele svoje ustanovne shode, na Kanalskem se v kratkem ustanovi in istotako na Krasu. Povsod, kamor pride misel o »Kmečkih zvezah«, povsod zmaga, ljudstvo se je z veseljem oklepa.

Umevno je torej razburjenje in jeza liberalcev, ki vidijo, kako izgublja na moči od dne do dne. Dobro se zavedajo, da ni več daleč čas, ko bo kmečka misel zmagala povsod in tedaj bo — konec liberalizmu. Zakaj govorimo tu le o liberalizmu? Saj vendar obstoja še agrarna stranka? Da, obstojala je za

časa volitev, a sedaj se vedno bolj kaže, da je bilo resnično, kar smo trdili: »Agrarna stranka je le pobarvan liberalizem v drugi izdaji.« Da se tudi naš kmet tega zaveda nam priča pritrdjevanje, s katerim so zborovalci na shodu »Kmečke zveze« v Gorici zadnjo nedeljo pozdravili sledeče velepomembne besede dr. Pavletiča: »... Vendar pa uči razvoj v drugih deželah in tudi domača znamenja kažejo precej jasno, da se liberalizem mnogokrat potuhne, in da si nađeva krinko kmečke stranke, kedar spozna, da v svoji pravi podobi ne more pri kmetih nič doseči. Zatorej pozor pred to kmečko stranko! Pozor zlasti pred tisto oljkino vejo miru in sprave, ki jo nosi v rokah! Če prav pogledate, boste videli, da to ni oljkina veja, ampak da so to limanice za take tiče, ki se niso hoteli vvesti na liberalni lim.«

Zanimivo je, kaj pišejo o »Kmečkih zvezah« liberalni listi. »Soča« psuje po svoji navadi, »Edinost« pa v znamenju edinosti prav debelo laže. Ravno to pa je najboljši dokaz, da so »Kmečke zveze« res prava kmečka organizacija, ki bo dvignila političko zavest našega kmeta tako, da potem med našim ljudstvom ne bo več prostora za razne liberalne mešetarje in hinavce.

Z dežele prihajajo poročila, kako se kmety ne razgovarjajo o drugem kakor o »Kmečkih zvezah«. Vse, kar je dobrega, je navdušeno za »Zvezo«. Oni pošteni kmety, ki so jih pri zadnjih volitvah premotili agrarci, da so volili z njimi, prihajajo sedaj pod zastavo »Kmečkih zvez«, drugi pa so zopet pokazali svojo liberalno barvo in rozičke ter začeli zabavljati proti »farjem«, kakor so delali poprej, predno se niso odeli z »agrarno« kožo.

Zato so takoj v prvem nastopu dosegle »Kmečke zveze« velik uspeh v tem, da so ljudstvu odprle oči, spoznava svoje prijatelje in jih razlikuje od svojih odkritih in prikritih sovražnikov.

Državni zbor.

Dunaj, 8. julija.

Cene mesa.

Dne 27. junija so poslanci Demšar, Roškar in tovariši potom interpelacije vprašali poljedelskega ministra, ali hoče vse potrebno storiti, da se izvrši v seji 10. maja 1905 sklenjena resolucija. V tej resoluciji je zbornica pozvala vlado, da varuje domačo živinorejo. V to svrhu naj ne sklene nobene trgovinske pogodbe z Rusijo, Rumunijo, Bolgarijo in Turčijo, ki bi dovoljevala uvoz živine, s katero bi se zanesla kuga v naše dežele. S Srbijo pa naj sklene le tako pogodbo, ki more popolnoma jamčiti, da uvožena živina ni okužena. Posl. Peška in tovariši pa so v isti seji vprašali ministra, kaj hoče storiti, da bodo cene mesa primerne cenam živine.

Poljedelski minister grof Auersperg je odgovoril v petek v zbornici: Istina je, da je cena mesa nenavadno visoka. Resnica pa je

tudi, da se je znižala cena živine, ne pa tudi cena mesa. Od novembra lanskega leta do junija 1907 je padla cena goveje živine povprek za 14 kron pri meterskem stotu, cena mesa na Dunaju pa ne za vinar. V novembru so dunajski mesarji prodajali goveje meso po 2 K 10 h kilogram brez privage, do junija 1907 pa po 2 K 12 h. Cena mesa je ostala, dasi so padle cene živine. Tudi cene prašičjega mesa so previsoke v primeri s cenami živega blaga.

Draginja lanske leto je bila povod, da so mesarji zahtevali, naj se dovoli uvoz tuje živine in mesa. Vlada je to dovolila, obenem pa poskrbela, da se ni uvažala okužena živina. In tega stališča se hoče vlada držati tudi v bodoče. Sicer pa je vlada prepričana, da meso ne bode cenejše, če tudi nekoliko pade cena živine. Treba je torej iskati drugih sredstev.

V prvi vrsti opozarja vlada na § 51, obrtnega reda. Po tem paragrafu more deželna vlada na predlog občinskega zastopa vsakdanjim živlom določiti maksimalne tarife. Ako torej zahtevajo občine, bode vlada v smislu zakona in upoštevajoč obstoječe razmere uporabila zakon.

Dalje hoče vlada organizovati prodajo mesa. Prva dunajska mesarska delniška družba je od lani že trikrat znižala cene mesa, ki ga prodaja po 1 K 72 v. Meseca junija je bilo boljše meso po 1 K 31 h, slabše vrste po 1 K 4 h. Žal, da ima ta delniška družba še premalo prodajalnic.

Vlada pa hoče na drugi strani podpirati tudi živinorejo. Olajšati hoče vožnjo živine in živinorejskih pridelkov. Posebno pa hoče pospeševati živinorejo, da se povsod pomnoži in more zadostiti domačim potrebam.

Kar pa se tiče trgovinskih pogodb z balkanskimi deželami, mora vlada naglašati, da brez primernih veterinarskih pogojev ne more uravnati trgovsko-političnih razmer. Z drugimi besedami: Vlada bode vse potrebno ukrenila proti uvažanju okužene živine. Nikakor pa ne bode za srbsko živino dovolila takih olajšav, kakor so bile v veljavi do lanskega leta.

Ponarejanje vina.

V isti seji je poljedelski minister grof Auersperg odgovoril tudi na interpelacijo, zakaj se ni še objavil zakon proti ponarejanju vina. Odgovor vlade se glasi:

Zakon je bil potrjen dne 12. aprila. Objavil pa se ni, ker stopi v veljavo tri mesece po objavi in je preje treba pripraviti izvršilne naredbe. Te naredbe pa se morajo ozirati na koristi vinorejcev in trgovcev ter na krajevne razmere.

Zato je poljedelsko ministrstvo izdalo ukaz na deželne vlade, naj na podlagi nasvetov trgovskih in obrtnih zbornic, kmetijskih in drugih korporacij poljedelskemu ministrstvu predlože primerne predloge. To pa se doslej ni še zgodilo. Upanje pa je, da bode zbrano gradivo za izvršilno naredbo že v bodočih tednih in da stopi zakon v veljavo že v jeseni pred trgatvijo.

LISTEK.

Beg iz Ječe.

Resnična slika iz ruske revolucije.
(Dalje.)

Pazili so na vsak najmanjši šum in rop in nemirno bijočega srca pričakovali, kdaj se bo razleglo znamenje žandarmerijskega častnika, naj mu z revolverji v rokah priskočijo na pomoč in z ognjem narede pot sebi in svojim zaprtim tovaršem.

Dogovorili so se namreč, da, ako se ne posreči njihov načrt in se goljufija odkrije, pretrgajo takoj žice za telefon in signale, razdele revolverje, ki so jih imeli zato s sabo, jetnikom, katere se jim posreči spraviti v pisarno in s skupnimi silami napadejo jetniško vlado.

Med tem je šel baron Budberg v jetniško pisarno, segel v roko namestniku jetniškega načelnika, Maciulewicu, ki je imel službo in mu izročil na ime jetniškega načelnika naslovljen in zapečaten zavojček s štampiljo pisarne varšavskega oberpolica mojstra, noseč zaporedno številko ekspedicijskega dnevnika, s pečatjo oberpolica mojstra.

Naslov na zavitku je bil pisan na stroju. Ko je baron Budberg izročil Maciulewicu zavojček, ga je vprašal:

»Ali je vse gotovo, da se odpravijo politični jetniki?«

»Najpravdaneje prosim, da mi oprostite, — odvrnil je z glasom ponižnega služabnika, — gospod častnik bo moral še trenotek počakati, vsi papirji še niso gotovi. Naj se gospod blagovoli vvesti.«

Baron se je razsrdil radi te zamude in odgovoril z glasom načelnika:

»Saj je vendar oberpolica mojster naročil, da bo v trenutku mojega prihoda vse v redu. Čemu ta zamuda? Ali ste pozabili, kako je treba izvrševati naročila vlade?«

»Prosim, oprostite, gospod stotnik, toda zagotovem vas, da nisem ničesar kriv... kakor hitro sem po telefonu dobil povelje njih ekscelence, sem se takoj vsedel k pisalniku, da pripravim papirje. Gospod jemlje naenkrat toliko jetnikov, da mi ni bilo mogoče v preteku pičle pol urice izvršiti vseh kancelijskih formalitet... ostalo mi je samo še par papirjev.«

»Požurite se torej, da ne bom predolgo čakal in zapovejte, da pripeljejo sem jetnike,« odvrnil je baron Budberg že bolj prijazno.

Maciulewicz je urno naročil nekaterim paznikom, naj pripeljejo iz cel jetnike, sam se je bil spravljal k pisanju in, kot služabnik, ki je bil ravno zdaj strogo grajan od načelnika, se je ves zatopil v papirje, da bi spet ne razburdil srda stotnikovega.

In tako se je poglabil v svoje delo, tako se je trudil, da bi popravil svojo službeno napako radi katere so ga ravnokar prijeli za

nšesa, da ni nič več mislil na ničesar drugega in se ni spustil v noben razgovor.

Ravno zato se je pa šlo baronu Budbergu.

Pisarna se je nahajala v primeroma majhni sobi, ki je bila vsa napolnjena z mizami in imela umazana tla.

Baron Budberg je mirno čakal in ni razodeval nobenega vznemirjenja, ob enem je pa pazljivo zasledoval vsak gibljaj Maciulewicza, zlasti pa poteze njegovega obraza.

Ko je pa poslednji vzel v roke zavojček, katerega mu je izročil stotnik, ga v rokah obrnil, pogledal na pečat in slednjič odprl, obrnil je Budberg vso pozornost samo Maciulewicu in mu skušal brati z obraza, če ni našel morda v uradnih papirjih kake pomote, če so se natančno in verno izpolnile vse kancelijske podrobnosti, ali pa se mu vrine misel, da je to samo goljufija.

V nadpisu je bil litografovani pečat oberpolica mojstra z zaporedno številko dnevnika; cela vsebina je bila pisana na stroju, sledili so podpisi oberpolica mojstra, pisarniškega vodje in tajnika.

V pisanju se je naročalo načelniku preiskovalne jetnišnice, naj izroči stotniku žandarmerijskega oddelka baronu Budbergu, ki mu to pisanje prinaša, deset jetnikov, katerih imena se naštejejo in pri vsakem natančno pove, na čemga povelje je bil aretovan in pod katero oblastjo se nahaja.

Ko je Maciulewicz prečital povelje je pripomnil:

»To je pa res čudno, oberpolica mojster mi veli, naj vam izročim jetnika N., med tem imam pa drugo povelje, katero sem ravno danes dobil, naj ga izročim vojnemu sodišču, kjer mora biti navzoč pri svoji obravnavi. Nič ne razumem! Kaj naj storim?«

Baron se je stresel... ni vedel, da se ima eden jetnikov prenesti drugam. Ta neprijetna okoliščina bi mu lahko pokvarila vse, če bi Maciulewicz ne bil tako prestrašen vsled strogosti stotnika.

Toda ta ni izgubil samozvesti in je odgovoril:

»Da, vse to že vem... vzamem ga s seboj in oddam v pisarno in trdnjavi, da ga bodo od tam odpravili k sodišču. Končajte hitro.«

»Kakor velite,« odgovoril je Maciulewicz ponižno in se spet potopil v papirje.

Primeril je natančno vsa imena s poveljem, katero je poprej dobil po telefonu in ko se je prepričal, da ni pomote, je pričel pisati.

Pretekli so dolgi trenotki strahupolnega čakanja... Baron jih je štel nepotrpežljivo in dušil v sebi nemir, kajti vedel je, da vsaka minuta zamude velja lahko njihovo življenje.

Kadil je cigarete, eno za drugo in z vso svojo močjo zadrževal v sebi strašno vznemirjenje svojih živcev.

Mrtva tišina je vladala naokolu...

Izza debelih železnih vrat, ki so peljale iz pisarne v ječo, ni doletaval najmanjši šum. Nič ni izdajalo nobenega pripravljavanja, da se

Delniška družba „ZDRUŽENIH PIVOVAREN“ Žalec in Laško

— priporoča svoje **izborna pivo.** — Specialiteta: „**Salvator**“ (črno pivo a la monakovsko). —
Zaloga Spodnja Siška (telefon št. 187).

— Pošiljatelj na dom sprejema restavracije „Narodnega Doma“ g. Kržišnik. (Telefon št. 82.) —

NAGODBA.

Dunaj, 9. julija. Stanje pogodbenih pogajanj je sledeče: Tarifno in kvotno vprašanje je skoro docela nerešeno; ravnotako bančno in užitniško vprašanje. Glede na bančno vprašanje se Ogrski seveda zdaj še ogrevajo za skupnost. Z ozirom na varstvo mark, patentov in vzorcev se je prišlo do sporazuma; danes se obravnava o finančnem in užitniškem vprašanju. Jutri bosta ministrska predsednika reasumirala, kar se je sklenilo in točke, ki so še nerešene. Rešilo se je tudi živinozdravniško vprašanje. Baje se bodo pozneje v slučaju nesporazumljenj glede na trgovinsko pogodbo sporna vprašanja predlagala haaškemu sodišču.

JAPANSKO BRODOVJE V TRSTU.

Trst, 9. julija. Koncem julija priplove semkaj iz Kieta japonska eskadra, sestoječa iz križark »Čušima« in »Ikoma«. V Reki bo brodovje vzelo na krov pri Whiteheadu naročene torpede za Japonsko.

LAŠKI LIBERALCI.

Trst, 9. julija. Včeraj se je vršil občni zbor političnega društva propalih laških nacionalnih liberalcev »Patria«. Za predsednika je izvoljen Deplera. Ta je v svojem govoru povdarjal pomen »demokratizacije« laške liberalne stranke primerno novim potrebam časa.

GARIBALDI.

Trst, 9. julija. »Piccolo« javlja, kako se je vršilo v Pragi ob enem s proslavljanjem Jana Husa tudi proslavljanje Garibaldija. Vrhlicky je spisal študijo o »Garibaldiju v poeziji«, dr. Drazdak pa se je v »Narodnem Domu« spominjal simpatij Garibaldija do Čehov. »Piccolo« se pritožuje, ker je oblast Garibaldijevo slavnost v Trstu prepovedala.

MAKEDONSKO VPRAŠANJE.

Soifija, 9. julija. Makedonski begunci so izročili haaški mirovni konferenci spomenico, kjer predvsem zahtevajo, naj se v smislu berlinske pogodbe imenuje krščanskega generalnega guvernerja za Makedonijo. Spomenica najbrž ne bo nič pomagala.

SESTANEK SRBSKEGA KRALJA IN BOLGARSKEGA KNEZA.

Soifija, 9. julija. Tu se zatrjuje, da se v kratkem na kolodvoru v Belgradu sestaneta bolgarski knez in srbski kralj.

Meteorologično poročilo.

Višina n. morjem 306,2 m, srednji zračni tlak 736,0 mm

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura po Celsiusu	Vetrovi	Nebe	Padačina v mm
8	9. zveč.	735,0	18,5	sr. sever	del. jasno	
9	7. zjut.	734,0	14,1	sl. jug	obl.	7,2
9	2. pop.	735,4	19,4	sr. zah.	del. jasno	

Srednja včerajšnja temp. 18,7°, norm. 19,6°.

Ponoči se je močno bliskalo, proti jutru dež in nevihta.

Učenke

se takoj sprejmejo

modni atelije

Šetinc-Bersin

Wolfve ulice 5.

1532 3-1

2 učenca

sprejme takoj s

popolno oskrbo

Janko Šink, svečar

in lektor v Kranju.

1442 10-6

Gospodična

s trgovskim kurzom, večja stenografije in pisanja na stroju,

išče primerno službo.

Ponudbe blagovolijo se poslati pod šifro Z. P. št. 6 na upravništvo »Slovenca«. 1536 2-1

Potrjeni najgloblje žalosti naznajo podpisani vsem sorodnikom, prijateljem in znancem pretužno vest o smrti naše iskreno ljubljene, nepozabne sestre, oziroma svakinje in tete, gospodične

Luize Zagorz,

ki je dne 5. julija po kratki bolezni in prejemu sv. zakramentov na Dunaju mirno zaspala v Gospodu.

Zemski ostanki drage pokojnice se prepeljejo v Ljubljano in tu v sredo dne 10. julija ob 10. uri dopoldne z južnega kolodvora prepeljejo na pokopališče k sv. Krištofu k zadnjemu počitku.

Sv. zadušne maše se bodo brale v raznih cerkvah. 1535 1-1

Prosi se tihega sožalja!

Ljubljana, 9. julija 1907.

Eduard Burger, c. kr. profesor, Edmund Jungkunz, tovarnar, svaka, — Fani Burger roj. Sagorz, Ana Jungkunz rojena Sagorz sestr. — Gudrun Burger, Ortrua Burger, vnuka.

Brez posebnega obvestila.

1537 (1-1)

Globoko potrjeni naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem pretužno vest, da je naš ljubljeni sin, oziroma brat, stric in svak, gospod

Gabriel Killer

danes, dne 8. julija 1907, ob pol 5. uri popoldne, v 28. letu svoje starosti, po dolgi in mučni bolezni, previden s sv. zakramenti za umirajoč, mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb dragega rajnega bo v sredo, dne 10. julija 1907 ob 5. uri popoldne iz hiše žalosti na tukajšnje pokopališče.

Sv. maše zadušnice se bodo brale v domači farni cerkvi.

V Kranju, 8. julija 1907.

Žalujejo ostali

2 sodarja

spretna delavca, se pod ugodnimi pogoji za veliko trgovino z vinom takoj sprejmeta.

1530 3-1 Kje, pove uprav. tega lista

Prodajalna

z galanterijskim blagom in stanovanjem se odda poceni do 1. avgusta. Primerna je tudi za kako šiviljo, ker je soba svetla in zračna. Več se poizve na Marije Terezije cesti št. 16. 1507 3-2

Močno, čvrsto

deklet

katero je že službovalo v kaki špecerijski trgovini in je zmožno slovenščine in nemščine ter je dobra računarka, dobi primerno službo pri tvrdki **Jos. Schumi v Ljubljani.** 1508 3-3

Ceno se prodajo:

2 mizi, 6 stolov, 1 stelaža za knjige, 1 omarica za srebrnino, 2 zastora za okna, 1 linolej-preproga, dalje podobne, preproga čez mizo in 1533 1-1 za postelj.

Vpraša naj se v Wolfovi ulici št. 6.

prodajalka

špecerijske stroke se takoj sprejme. Katera je verzirana v prodaji tobaka ima prednost. Ponudbe se prosijo na J. Kemperle Kamnik.

Išče se spretnega tovarniškega ključavničarja

kateri mora biti obenem tudi godbenik, da more sodelovati pri tovarniški godbi. Služba je stalna. Ponudbe s prepisi pričeval in referencami naj se vpošljejo na naslov — **bombaževa predilnica in tkalnica Tržič, Gorenjsko.** 1529 3-1

Razglas.

Radi oddaje zgradbe

novega šol. poslopja v Leskovcu

vršila se bo

dne 17. julija t. l. ob 11. uri predpoludne v šolski pisarni očitna zmanjševalna dražba. Vse delo je proračunjeno na **31.764 K.** Oddalo se bo vendar zidarsko in tesarsko delo, katero je proračunjeno na **25.934 K 16 h,** zase in mizarsko delo, katero je proračunjeno na **5830 K,** zopet zase.

Podjetnik mora položiti 10% vadij ali v gotovini ali v vrednostnih papirjih.

Do imenovanega dne sprejemajo se tudi pismene ponudbe, v katerih se mora ponudbenik izrecno zavezati, da se brezpogojno podvrže vsem stavbenim pogojem, in katerim je pridjati tudi 10% vadij.

Stavbo je spraviti do konca oktobra t. l. pod streho, ter je do konca julija 1908 popolnoma dogotoviti.

Stavbeni pogoji, načrti in troškovniki leže v šolski pisarni na ogled.

Krajni šolski svet v Leskovcu,

dne 5. julija 1907.

Ivan Rupnik s. r.

šolski voditelj.

J. Riedl, s. r.

predsednik.

Podružnica v Spljetu.

Delniška glavnica: **11 K 2.000.000.**

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani, Stritarjeve ulice šte. 2 : : :

obrestuje

vloge na knjižice in v tekočem računu od dne vloge do 4 1/2 % dne vzdiga po

Rentni davek plača banka sama.

Sprejema zglasila za subskripcijo deležev snuječe se »Hotelske družbe z omenjeno zavezo Triglav« po kron 500.—, 1.000.—, 5.000.— in 10.000.—.

Podružnica v Celovcu.

Rezervni fond: **11 K 200.000.**

Podružnice:

Praga s menjalnicami: Graben 25, Mala strana, Most. ulica 17, Baden, Brno, Opatka Lipa, Opatka Kamenica, Novoski Zamborg, Mödling, Novi Jidla, Pilsen, Britava in Liberec.

Menjalnice na Dunaju:

I. Wollzeile 10, II. Taborsstrasse 4, III. Ungargasse 77 (vagal Rennweg), III. Löwengasse 27, IV. Wiedner Hauptstrasse 12, V. Schönbrunnerstrasse 88 a, VI. Gumpendorferstr. 25, VII. Mariahilferstrasse 76, VIII. Lerchenfelderstrasse 133, IX. Alservstrasse 32, X. Favoritenstrasse 59, XVIII. Währingerstrasse 92, XIX. Döblinger Hauptstr. 33, XIX. Hauptstrasse 22.

Menjalnična delniška družba 45 150-100

„MERCUR“

Dunaj, I. Wollzeile 10.

Ako. kapital K 20.000.000. Reser. zaklad K 8.500.000

Najkulantnejši

nakup in prodaja vseh vrst rent, državnih papirjev, akcij, prioritet, zastavnice, srečk, devis, valut in denarja.

Zamenjava in eskomptiranje izrebranih zastavnice in obligacij, srečk in kuponov.